

POŻERCA (4) *sb m*

pożerca (4), [**pożyrca**].

Wszystkie samogłoski jasne.

sg N pożerca (3). ◇ [I pożyrcą.] ◇ pl A pożerce (1). ◇ [I pożercami.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ten, kto pożera, żarłok; devorator Vulg; edo Mącz (4) : Edo, Pożercá/ Żarłok. Mącz 99d.

Przen (3) :

pożerca [kogo], czego, [czyj] (1): Leop Sap 12/5; [mówię o was [góry izraelskie]/ Iešteś pożyrcą ludzi [devoratrix hominum es]/ y dawiąca narod twoy: przeto nie będziez więcej ludzi ieść Leop Ez 36/13; A przefto napirwey fye o to trzebá ftárác/ aby vrząd á rádá była czyniona/ nie ftych którzyby byli lifarze/ zábijácze/ łupieżce/ ktorych Homerus poetá zowie pożercámi ludzkimi LorichKosz 89 (Linde)].

W połączeniu szeregowym (1): A one lepak ftárádawne obywatéle ziemie twoiey fwiętey/ przed ktoremiś práwie zádrzał (widząc) że czynili vczynki fprośne [...] przez lekárftwá/ y offiáry niespráwiedliwe/ y fynow fwoich morderze bez miłosierdzia/ y iádácze trzew ludzkich/ á pożerce krwie/ rodzice y namowce duż bez ráthunku chćiałeś ftraćić Leop Sap 12/5.

a) Marnotrawca, utracjusz (2) : Gurges, Wir/ głębokość [...] Metaphorice. Pożercá/ przepáść. *Mącz 150b; [pożercá/ Decoctor. Volck Tttv].*

pożerca czego (1): Charybdis bonorum, Pożercá wśelkych dóbr. Mącz 51b.

b) [Ten, kto niszczy, powoduje zagładę [czego]:

Szereg: »tyran i pożerca«: Niedármo Auguftyn S. Aryuřzá Heretyká názwał rodźicielem Antichryftá: bo to widźiał że iego náuká táká byłá/ któręý ten Tyran y pożercá światá Antichryst/ przeciwko Synowi Bożému vżywać będzie. BiałPos 20 (Linde).]

Synonimy: łakomiec, oźralec, połykacz, popas, żarłok.

*Cf **OBŻERCA**, [**POŻRZYCIEL**], **POŻYRACZ***